

Kevätunta	Voorjaarsslaap
Ilman hämylaineet hienot puiden punerrukset vienot huolii himmenevän maan kevätunten purppuraan. Taivaan kantta leuto-säinen soutaa tähti yksinäinen niin kuin pursi hopeisen suvi-öisen joutsenen. Haaveet heijaa maassa, puussa suvihaaveet huhtikuussa. Helähtelee herkkä jää pajun virpi värähtää. Oksat unelmista taipuu onnen odotusta vaipuu. Taivas kuulas yötä maan syleilee kuin armastaan.	Lucht schemering boten prima Rode bomen Zorgen over de dimmende aarde naar het paars van de lenteslaap. Het deksel van de hemel mild-regenachtig rij ster eenzaam als een zeil van zilver Een zomerzwaan bij nacht. Dromen weerkaatsen op de grond, in de boom Zomergeesten in april. Sissend delicaat ijs De wilgenstrik trilt. Takken van dromen buigen De verwachting van geluk vervaagt. De hemel gloeit de nachten van de aarde omhelst als door genade.

Näin unta kesästä kerran	Ik droomde ooit van de zomer
Näin unta kesästä kerran, kuinka paistoi päivä Herran, paistoi mulle, paistoi muille, paistoi köyhänkin pihoille; vihersi tuhannet virvet, sinersi sataiset järvet, iloitsi ihanat nummet, tarinoivat metsän tammet, puu puh eli, kukka kuuli, – köyhä sen todeksi luuli. Luuli tulleen kesänsä, aukaisi povensa auki, suven hellän hellitellä, ilman lintujen iloita – vingahti vihainen tuuli, ulvahti salolla hukka, taivas viskoi talven lunta, kylä kylmiä sanoja. En ma kerran sen perästä ole nähnyt kesästä unta.	Ik droomde ooit van de zomer, hoe scheen de dag van de Heer, scheen voor mij, scheen voor anderen, schitterde zelfs in de tuinen van de armen; vergroende duizenden strikken blauwachtige regenachtige meren, verheugd in de mooie heidevelden, Zeg tegen de bosciken, De boom leeft, de bloem hoort, - De arme man dacht dat het waar was. Dacht dat zijn zomer was gekomen, opende zijn boezem, Laat me zachtjes strelen, zonder de vreugde van vogels – jammerde een boze wind, huilde in de salon Hukka, de lucht werpt wintersneeuw, Dorp van koude woorden. Daarna niet één keer meer Ik heb niet gedroomd van de zomer.

Läksin minä kesäyönä käymään	Ik ging die zomeravond op bezoek
Läksin minä kesäyönä käymään siihen laaksohon, jossa kuuntelin päivää, kussa lintuset laulaa, metsäkanatkin ne pauhaa, ja mun sydämeni etsi lepoa ja rauhaa. Katsoin minä alas vetten puoleen, näin rannalla tytön ihanan ja nuoren, joka istui ja itki, katsoi aaltoja pitkin ja hän oli niin surullinen joka hetki. "Mitä itket sinä rannalla yksin? Ja sun silmistäs vedet vierivät nytkin. Mikä tuska ja vaiva sinun sydäntäsi kaivaa, joka ei anna s ydänyölläkään rauhaa?" Ja hän vastasi: "sepä suru mua vaivaa, kun ei koskaan tule takaisin se laiva, kussa kultani kulki poikki aaltojen julki, minut jätti ja surun sydämeeni sulki. Hän katseli hetken aikaa vielä, näki aalloilla pilven punertavan siellä. Pilvi ei ollut lainkaan, tunsu kultansa laivan, ylistetty nyt Luoja maan sekä taivaan!	Ik ging die zomeravond op bezoek naar de vallei waar ik naar de dag luisterde, waar de vogels zingen en de kippen van het bos brullen, En mijn hart zocht rust en vrede. Ik keek neer op het water, Ik zag op het strand een meisje mooi en jong, die zat en hilde, keek langs de golven En ze was elk moment zo verdrietig. "Wat huil je alleen op het strand? En in uw ogen rollen de wateren nu. Wat een pijn en moeite om uw hart te graven, Wie geeft er 's nachts geen vrede?" En hij antwoordde: "Dat is het verdriet dat me kwelt, als hij nooit meer terugkomt naar dat schip, waar mijn goud de golven overstak, Ik bleef achter en verdriet sloot zich in mijn hart. Hij keek nog een ogenblik langer, Zag op de golven een wolk roodachtig daar. Wolk was helemaal niet, voelde het schip van zijn goud, nu geprezen, de Schepper van hemel en aarde!

<i>Shall I compare thee to a summer's day? (Sonnet 18)</i> <u>William Shakespeare</u> 1564 –1616	Zal ik je vergelijken met een zomerse dag?
Shall I compare thee to a summer's day? Thou art more lovely and more temperate. Rough winds do shake the darling buds of May, And summer's lease hath all too short a date. Sometime too hot the eye of heaven shines, And often is his gold complexion dimmed; And every fair from fair sometime declines, By chance, or nature's changing course, untrimmed; But thy eternal summer shall not fade, Nor lose possession of that fair thou ow'st, Nor shall death brag thou wand'rest in his shade, When in eternal lines to Time thou grow'st. So long as men can breathe, or eyes can see, So long lives this, and this gives life to thee.	Zal ik je vergelijken met een zomerse dag? Gij zijt lieflijker en gematigder. Ruwe winden schudden de lieve knoppen van mei, En de zomers zijn weer over voordat je 't weet. Soms te heet schijnt het oog van de hemel, En vaak is zijn gouden gelaatskleur vervaagd; En elke kermis van kermis daalt soms, Door toeval, of de veranderende koers van de natuur, ongetrimd; Maar uw eeuwige zomer zal niet verwelken, En verlies het bezit van die schone die je verschuldigd bent, niet Noch zult de dood roemen in zijn schaduw, Wanneer je in eeuwige lijnen naar de tijd groeit. Zolang mensen kunnen ademen, of ogen kunnen zien, Zo lang leeft dit, en dit geeft leven aan u.